

Od roku 2009 se v Tibetu objevilo 143 pokusů o sebeupálení, 115 z těchto Tibeťanů zemřelo.

Freedom House ve své výroční zprávě o svobodě ve světě zařadil Tibet na druhé nejhorší místo, hned před Sýrií. Hodnotilo se 195 zemí podle dvaceti pěti ukazatelů.

Ve zprávě Human Right Watch za rok 2015 se píše, že mučení je v čínských věznicích stále běžnou praxí, ani policie a soudy nedodržují předpisy a přiznání se vynucují týráním.

12.7. zemřel ve věku 65 let tulku (viz panel buddhismus) Tändzin Deleg rinpoče. Byl odsouzen k trestu smrti s dvouletým odkladem a poté na doživotí za údajnou účast na výbuchu v Čcheng-tu v roce 2002. I přes opakované výzvy mezinárodních organizací se nepodařilo zajistit jeho propuštění. Tulku byl známý svými projekty na pomoc nomádům ve východním Tibetu především v oblasti sociální, zdravotní, vzdělávací a náboženské. Objevily se spekulace, že byl pravděpodobně otráven.

Human Right Watch vydalo zprávu o výstavbě a rozmisťování čínských kádrů v Tibetské autonomní oblasti. V letech 2014 až 2015 zde bylo 20 092 nových budov sloužících jako kanceláře nebo byty kádrů pracujících na vesnicích nebo ve městech. Do konce roku 2016 jich má být postaveno ještě 12 008. V rámci tříleté kampaně bylo v tibetských vesnicích rozmístěno přes pět tisíc týmů o přibližně dvaceti jedním tisíci členů komunistické strany, kteří mají pomáhat zlepšovat životní podmínky na venkově.

5.12. představila čínská vláda nový pětiletý program, který má nahradit tibetské tradiční domy ve třech okresech v okolí Lhasy (Tagcche, Lhundub a Meldo Gongkar) budovami v čínském stylu.

V hledáčku čínských úřadů jsou především kláštery, neboť mniši a mnišky jsou považováni za potenciální nebezpečí, vůdce protestů a narušitele společenského pořádku. Vláda se snaží o snížení počtu studentů klášterů a vyhánění mnichů a mnišek z jejich obydlí pod různými záminkami. Dochází k demolici budov a záboru půdy pro úřední účely.

23.2. čtyři dny po začátku tibetského nového roku, se v okrese Tulan a Terlenkha (součást provincie Čching-chaj) sešli vládní úředníci s rodiči a zakázali dětem mladším devatenácti let návrat do klášterů,

v nichž se věnovali mnišskému vzdělávání. Mají odložit mnišská roucha a začít navštěvovat místní školy.

26.8. se objevila zpráva, že na Buddhistický institut Serthar Larung Gar v okrese Serta, který sehrál důležitou roli v obnově tibetského buddhismu v 80. letech minulého století, je vynakládán tlak, aby snižoval počet studentů. Tisíce studujícím mnichům bylo uloženo domácí vězení a rodiče byli nabádáni, aby své děti vzali z institutu.

27.9. bylo z ženského kláštera Džada Gadän Khačöling v Pekaru v okrese Diru vyhoštěno sto šest ze dvou set zde žijících mnišek. Mnišky, které musely odejít, nesmí nosit svá roucha, účastnit se náboženských obřadů, ani cestovat a mají nařízené přednášky o vlastenecké převýchově. Některé z mnišek proto prý spáchaly sebevraždu a některé se vzdaly svých mnišských slibů. Klášter byl postaven v roce 1488 a patří k významným střediskům školy Gelugpa. Již v minulém roce z něj bylo vyhnáno dvacet šest mnišek, protože odmítly navštěvovat hodiny vlastenecké převýchovy.

Násilné zábery půdy nebo vynucené odkupy jsou častým jevem v nomádkých oblastech, kde se po demolici tibetských obydlí ocitá řada lidí bez přístřeší.

16.10. začala demolice domů ve vesnici Delnag v okrese Čhabčha v Ccholho. Za šest dnů zde bylo srovnáno se zemí více než tři sta tibetských domů a obchodů. Obyvatelé, kteří se postavili proto demolici, byli zbiti a zadrženi. Podle čínských úřadů místní znečišťují prostředí a jejich příbytky hyzdí okolí jezera Kōkōnor. Demolice tibetských obydlí zde byla systematicky prováděna již několik měsíců a téměř tisíc Tibeťanů zůstalo bez domova.

Každoročně se uzavírá Tibetská autonomní oblast zahraničním turistům kvůli politicky citlivým výročím. Letos by měl být Tibet nepřístupný od 25.2. do 30.3.

